

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2020 č. j. MSK 63897/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 3. 11. 2020 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl podle § 92

Shodu s prvopisem potvrzuje

odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) jako nepřipustné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále též jen „MUFO“) ze dne 22. 10. 2019, č. j. MUFO 32293/2019, kterým uvedený úřad dodatečně povolil stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. X v k. ú. X, který je součástí stavebního záměru pod názvem „Novostavba rodinného domu na parcele č. X v kat. území X“.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, zda může či nemůže dojít k dotčení pozemků žalobkyně a studny zejména zasakováním dešťových vod z dodatečně povolené stavby rodinného domu, tedy neposoudil přípustnost odvolání žalobkyně s ohledem na uvedenou skutečnost, když z odvolání navíc žalovaný zjistil, že ve věci dešťové kanalizace byl vydán územní souhlas, který byl předmětem řízení u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 6/2020. Ve vztahu k likvidaci splaškových vod žalovaný z odvolání zjistil, že řízení ve věci společné kanalizace na pozemku parc. č. X nebylo účastníkům řízení a dotčeným orgánům oznámeno. Vzhledem k tomu, že z rozhodnutí o dodatečném povolení stavby rodinného domu nevyplývá, zda bylo možné stavbu rodinného domu za daných okolností povolit bez jakýchkoli podmínek, které by řešily věcné a časové vazby na tyto podmiňující stavby, je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné. Zamítnutím odvolání jako nepřipustného žalovaný odepřel žalobkyni právo chránit své nemovitosti jako účastník řízení. Jelikož stavba byla zahájena bez stavebního povolení, stavebník nenabyl rozhodnutí o dodatečném povolení v dobré víře.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na napadené rozhodnutí. Zdůraznil, že stanovení okruhu účastníků je nutno odvíjet od předmětu řízení a vlivu na okolní pozemky a stavby. Samotná skutečnost, že někdo vlastní sousední pozemek ve smyslu nálezů Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000 neznamená, že se automaticky stává účastníkem řízení, neboť pro účastenství musí být naplněna také druhá podmínka, že vlastnické právo k pozemku nebo stavbě musí být umístěním nebo provedením stavby přímo dotčeno. Žalovaný se přitom ve svém rozhodnutí důsledně zabýval možností přímého dotčení vlastnického práva žalobkyně a vysvětlil, proč v řešeném případě nemohou být její práva dotčena s ohledem na povahu stavby. V souvislosti s tím žalovaný připomněl obsah protokolu ze dne 7. 8. 2019 v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby, z něhož vyplývá, že žalobkyně nahlížela do spisu. Ačkoli žalobkyně prokazatelně věděla, že ve věci předmětné stavby rodinného domu probíhá řízení o jejím dodatečném povolení, nedomáhala se v průběhu řízení svého účastenství.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že stavební úřad – MUFO, provedl dne 7. 6. 2019 kontrolní prohlídku podle § 133 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) na pozemku parc. č. X v k. ú. X, kdy bylo zjištěno, že na pozemku se nachází rozestavěná stavba rodinného domu, dokončeny jsou základy včetně základové desky. K této stavbě přitom nebylo vydáno žádné povolení ani opatření stavebního úřadu. Žádost sice byla podána, avšak stavebník nepředpokládal zdržení stran závazných stanovisek a zajistil si dodavatele stavby. Stavební úřad na místě vyzval stavebníka k zastavení prací. Dne 10. 6. 2019 zahájil stavební úřad řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, a to stavby rodinného domu s garáží na pozemku parc. č. X v k. ú. X. Jelikož vlastník pozemku požádal dne 11. 6. 2019 o dodatečné povolení stavby, přerušil stavební úřad řízení o odstranění stavby do doby pravomocného ukončení řízení o dodatečném povolení stavby.

5. Dne 7. 8. 2019 se na stavební úřad dostavila žalobkyně za účelem nahlížení do spisu s tím, že podle ní je pokračováno ve stavbě. Stavebním úřadem bylo žalobkyni sděleno, že předmětem řízení o dodatečném povolení stavby je pouze rodinný dům.
6. Rozhodnutím ze dne 22. 10. 2019, č. j. MUFO 32293/2019 dodatečně povolil stavební úřad stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. X v k. ú. X.
7. Dne 11. 11. 2019 se na stavební úřad dostavila žalobkyně za účelem nahlížení do spisu o dodatečném povolení stavby a uvedla, že se cítí být dotčenou osobou z důvodu, že její vlastnická práva k pozemkům parc. č. X a X a ke studni na pozemku parc. č. X v k. ú. X mohou být dotčena likvidací dešťových a splaškových vod na pozemku parc. č. X, tak jak již uvedla v dopise ze dne 18. 9. 2017 ve věci veřejnoprávní smlouvy pod zn. MUFO_S 4625/2017. Podáním ze dne 6. 2. 2020 následně podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
8. V něm se žalovaný ztotožnil se závěry správního orgánu prvního stupně, že vlastnická ani jiná práva k pozemkům a stavbám dalších osob než těch, které byly jako účastníci v rozhodnutí uvedeni, nemohou být dotčena dodatečným povolením stavby rodinného domu a jeho imisemi (zastínění, ztráta soukromí, prach, hluk, staveništní doprava). Žalobkyně nebyla žadatelem o vydání rozhodnutí, není vlastníkem sousedního pozemku parc. č. X ani vlastníkem stavby rozestavěné účelové komunikace na tomto pozemku. Není také vlastníkem sousedních pozemků parc. č. X a X a ani nemá oprávnění plynoucí z věcného břemene či jiné právo k uvedeným pozemkům dotčeným stavbou. Doplnil, že vzdálenost hranice pozemku žalobkyně parc. č. X od hranice pozemku se stavbou rodinného domu parc. č. X činí cca 7,6 m, přičemž vlastní stavba je od hranice pozemku vzdálena dalších cca 28 m. Vzdálenost nejbližšího bodu pozemku parc. č. X od nejbližšího bodu pozemku parc. č. X činí 58m a obdobná vzdálenost pozemku parc. č. X a parc. č. X činí 345 m. Žádný z pozemků žalobkyně, využívaný pro zemědělské účely, ani stavba studny nemohou být ve vztahu ke stavbě rodinného domu sousedním pozemkem ani stavbou, neboť z důvodu značné odstupové vzdálenosti nemůže dojít k dotčení dodatečně povolenou stavbou ani jejími imisemi. Žalobkyně byla informována o řízení o dodatečném povolení stavby rodinného domu a o tom, že předmětem řízení o dodatečném povolení stavby není napojení na technickou infrastrukturu, likvidace splaškových a dešťových vod, které bude projednáno samostatně, neboť s realizací těchto částí stavby doposud započato nebylo; přesto se účastenství nijak nedomáhala. Žalobkyně se totiž cítila být dotčena výhradně likvidací dešťových a splaškových vod na pozemku parc. č. X, což ale předmětem uvedeného řízení o dodatečném povolení stavby není.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Předně krajský soud připomíná, že ve smyslu závěrů rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. 4 As 3/2008-78, publ. ve SbNNS pod č. 2162/2011, „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu*

může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“

11. S ohledem na to krajský soud především zdůrazňuje, že žalobkyně svou žalobou nikterak nebrojila proti závěrům žalovaného, že žádný z pozemků žalobkyně, využívaný pro zemědělské účely, ani stavba studny nemohou být ve vztahu ke stavbě rodinného domu sousedním pozemkem ani stavbou, neboť z důvodu značné odstupové vzdálenosti nemůže dojít k dotčení dodatečně povolenou stavbou ani jejími imisemi. Žalobkyně ve vztahu ke svému domnělému postavení opomenutého účastníka řízení pouze namítla, že žalovaný ve vztahu k podmiňujícím stavbám (čistírna odpadních vod a společná kanalizace, dešťová kanalizace) neuvedl, zda může či nemůže dojít k dotčení pozemků žalobkyně a studny. Namítla, že jelikož z rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nevyplývá, zda bylo možno stavbu posoudit bez jakýchkoli podmínek, je napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.
12. Krajský soud se s námitkami žalobkyně neztotožňuje. Je na místě zcela přisvědčit žalovanému zejména v tom, že předmětem řízení o dodatečném povolení stavby byla pouze stavba rodinného domu, nikoli dalších, byť z věcného hlediska podmiňujících staveb. Žalobkyně skutečně v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby, včetně řízení odvolacího, nenamítala žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit potenci dotčení práv žalobkyně provedením stavby rodinného domu. Námitky žalobkyně se tak v zásadě zcela míjí s předmětem řízení před správními orgány. Navíc, jak sama žalobkyně zmínila v žalobě, ve věci dešťové kanalizace žalobkyně činila právní kroky a brojila u podepsaného soudu žalobou ve věci sp. zn. 22 A 6/2020.
13. Jestliže je zřejmé, a žalobkyně proti tomu ani nebrojí, že žalobkyně nemůže být dotčena provedením stavby rodinného domu, je nutné považovat za zcela správný závěr žalovaného, že žalobkyně nemůže být účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby rodinného domu z titulu dotčení svých práv a tudíž žalovaný rozhodl správně, pokud odvolání žalobkyně jako nepřípustné zamítl. Z uvedeného důvodu není na místě přezkoumávat napadené rozhodnutí stran posouzení, zda bylo možno stavbu rodinného domu dodatečně povolit bez jakýchkoli podmínek, které by řešily časovou a věcnou návaznost podmiňujících staveb, neboť tyto námitky by příslušely pouze účastníku předmětného řízení.
14. Touto optikou lze za bezpředmětné a tudíž nedůvodné považovat také námitky žalobkyně, že žalovaný svým postupem upřel žalobkyni právo chránit své nemovitosti a že stavebník nenabyl rozhodnutí o dodatečném povolení stavby v dobré víře.

Závěr a náklady řízení

15. S ohledem na uvedené soud tedy žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

[Zadejte text.]

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 7. října 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje